

బోలా కొట్టిన రిక్తా

గణ గణ గణ గణ....

ఒక బక్కచిక్కిన రిక్తావాడు బాగా బలిసివున్న వ్యాపారస్తుణ్ణి తన రిక్తామీద కూర్చోబెట్టుకొని లాక్కువెత్తున్నాడు. ఎంతమారంనుంచి లాక్కువెళుతున్నాడోగాని, తెగ రొప్పుతున్నాడు. అతని అడుగులు క్రింద వాలుతున్నట్లు లేవు. గలిమీద తేలిపోతున్నాడు. రిక్తా ముందుకు వెడుతుంటే, తానుదాన్ని పట్టుకొనివేళ్ళాడుతున్నట్లు అనిపించింది. వ్యాపారస్తుడికిమానవునికి వుండవలసిన అవయవాలన్నీ వున్నై. కాని వుండవలసిన మోతాదులో లేవు. బొజ్జ పెద్దది. అందుకని కాళ్ళు బారచాచి, వెనక్కి ఆనుకొని, గోడకి నిలవేసినతవుడు బస్తాలా కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆ రిక్తావాణ్ణి, వ్యాపారస్తుణ్ణి ఎక్కడో చూచినట్లు అనిపించింది నాకు. అనిపించట జావకం రావటం రెండూ ఇంచుమించు ఒకేసారి జరిగినాయి. ఆ రిక్తా భారతదేశం. రిక్తావాడు భారతదేశంలో ఉన్న మూర్తిభవించిన దారిద్ర్యం. ఆ వ్యాపారస్తుడు కేంద్రీకరించిన రొబ్బం.

“ఆపరా” అన్నాడు వ్యాపారస్తుడు.

రిక్తావాడు ఆగాడు. కొంతసేవటికి రిక్తా ఆగింది.

రిక్తాలోనే కూర్చొని వ్యాపారస్తుడు ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. అతను వాళ్ళకొట్లోగుమాస్తా ఆ వ్యాపారస్తునికి మూడు ఫాక్టరీలు, రెండు బట్టలకొట్లూ, ఒక పెద్ద పచారీ షాపు ఉన్నాయి. మొత్తం అతని వ్యాపారాన్ని బ్లాక్ మార్కెట్ వ్యాపారం అని పిలవచ్చు.

“వాళ్ళకేం? వాళ్ళు అలాగే అంటారు, బ్లాక్ మార్కెట్టట! వ్యాపారదర్శం తెలియకపోతే సరి. ఒచ్చేటప్పుడు రాబట్టుకోకపోతే, చెయ్యిదాటిన తర్వాత ఇమ్మంటే ఇస్తారా?” అంటున్నాడు వ్యాపారస్తుడు.

“ముందీ ఆఫీసర్లతో చస్తున్నాం” అన్నాడు గుమాస్తా.

“వాళ్ళ ముడుపుకోసం వాళ్ళు” అని చీదరించుకున్నాడు ఆయన.

“చిత్తం” అన్నాడు గుమాస్తా.

“వాళ్ళనోళ్ళు మూతవెయ్యటం ఎంతసేపూ?” అన్నాడు ఆయన చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

ఆయన మొహాన చిరునవ్వు కనపట్టం అన్నప్పటికీ ఇరిగేపని కాదు. నూటికి కోటికి ఒకసారి తలుక్కున మెరుస్తుంది.

గుమాస్తా ఆ దర్శన దాగ్యవికి పుద్దితద్దిట్టు అవుతూ “చిత్తం, చిత్తం, తమరు తలచుకుంటే....” అన్నాడు.

“నడవరా” అన్నాడు ఆయన రిక్షావాణ్ణి వాడు నడిచాడు. వాడి వెంటే రిక్షా నడిచింది.

గణ గణ....గణ గణ....

రిక్షావాడు బహు కష్టంమీద లాగుతున్నాడు. గుమాస్తాతో మాట్లాడిన తర్వాత వ్యాపారస్తుడు రెట్టింపు బతుకొక్కాడు. కొంచెందూరం వెళ్ళి తర్వాత “ఆపరా” అన్నాడు ఆయన మళ్ళీ.

రిక్షావాడు ఆగాడు. వెంటనే రిక్షా ఆగింది.

వ్యాపారస్తుడు రిక్షామీద కూర్చోనే, మరొకరితో మాట్లాడుతున్నాడు. “ధరలు పెరిగేటట్లున్నాయి. మన కేం తొందరా” అన్నాడు కొత్తమనిషి.

“స్టాక్ చెయ్యండి” అన్నాడు ఆయన.

“చిత్తం, కాని ఈ అలగా జనం గోల పడలేకుండా వున్నాం” అన్నాడు కొత్తమనిషి.

“వాళ్ళ దెప్పుడూ వుండేగోలే” అన్నాడు ఆయన.

“చిత్తం, ప్యాక్టరీల చుట్టూ మిడతల దండుకు మల్లే మూగుతున్నారు”

“పోలీసుకి కబురు చెయ్యండి” అన్నాడు ఆయన.

“చిత్తం” అన్నాడు కొత్తమనిషి.

“నడవరా” అన్నాడు ఆయన రిక్వావాణ్ణి. రిజివాడితో పాటు రిక్వా కదిలింది. ఈ సారి ఆయన మూడురెట్లు బరువెక్కాడు.

గణ....గణ....గణ....గణ !

రిజివాడు లాగలేక, లాగలేక లాగుతున్నాడు. రిజి కదలేక కదలేక కదులుతూ వుంది.

“ఆపరా” అన్నాడు ఆయన.

రిజి ఆగేవుంది.

ప్రక్కన ఆదుర్దాగా వెళుతున్న పెద్దమనిషిని పిలిచి మాట్లాటం మొదలుపెట్టాడు ఆయన.

“కార్మికులూ, కమ్యూనిస్టులూ ప్యాక్టరీలను చుట్టుముట్టారు” అన్నాడు పెద్దమనిషి.

“కమ్యూనిస్టులూ?” అని భయవడ్డాడు వ్యాపారస్తుడు.

“ఆ!” అన్నాడు పెద్దమనిషి.

“వాళ్ళ కేం పనీ?” అడిగాడు వ్యాపారస్తుడు.

“వాళ్ళే కార్మికుల్ని పోగుజేసింది” చెప్పాడు పెద్దమనిషి.

“ప్రభుత్వం వూరుకుందా?” అడిగాడు వ్యాపారస్తుడు.

“పోలీసులను శంపించింది” చెప్పాడు పెద్దమనిషి.

“వాళ్ళు ఊరుకున్నారా?” అడిగాడు వ్యాపారస్తుడు.

“తుపాకులు పేల్చారు” చెప్పాడు పెద్దమనిషి.

“అయితే?” అన్నాడు వ్యాపారస్తుడు.

“వదిమంది మరణించారు. పాతికమందికి గాయాలు తగిలిస్తే వందమందిని అరెస్టుచేశారు” అన్నాడు పెద్దమనిషి.

“కమ్యూనిస్టుల్లో?” అడిగాడు వ్యాపారస్తుడు.

“ఇప్పటికే వుంది?” అడిగాడు వ్యాపారస్తుడు.

“గుంటూరు జైలుకు వెళ్ళింది” అన్నాడు పెద్దమనిషి, “ప్యాక్టరీలను పోలీసులు కావలా కాస్తున్నారు.”

వ్యాపారస్తుడు రిజిస్ట్రేషన్లు తీసుకునే ఆలోచించాడు, కమ్యూనిస్టుల్ని హతమార్చాలి. తనకు తన నోట ముద్ద, తన బ్రతుకు కత్తి మీద సాము అవుతుంది. ‘ప్రభుత్వంలో అంతా మనకు తెలిసినవారే, వాళ్ళ చెవిని ఒక మాట వేసి వాస్తే మంచిది’ అనుకున్నాడు.

“నడవరా” అన్నాడు రిజిస్ట్రేషన్.

రిజిస్ట్రేషన్ ఒక గుంట గుంటాడు. ఈ సారి వ్యాపారస్తుడు నాలుగు రెట్లు బరువెక్కాడు.

గణ గణ గణ గణ....

వక్కాగా మనుషులు వెళుతున్నారు. బట్ట వెళ్తున్నాయి. కార్లు వెళ్తున్నాయి. రిజిస్ట్రేషన్ బరువు మోయలేకపోతున్నారు. రిజిస్ట్రేషన్ లాగలేకపోతున్నారు.

గణ గణ గణ గణ

వ్యాపారస్తుడు “ప్రభుత్వంవారికే ఎలా మాట్లాడవలసింది ఆలోచిస్తున్నాడు. కమ్యూనిస్టులమీద ఏమి చెబితే వారికి నచ్చుతుందో వూహించుకుంటున్నాడు.... కమ్యూనిస్టులు ప్రధానమంత్రి మీద చేస్తున్న దుష్ప్రచారం, మొన్న మీటింగులో వాళ్ళ ఆయన్ని తిట్టిన తిట్లు....

గణ గణ గణ గణ....

రిజనాడు ఊగిపోతున్నాడు. ఎదురుగా సైకిలు వచ్చింది. “అ!అ!” అన్నాడు వ్యాపారస్తుడు భయంతో వెనక్కి వారిగాడు. రిజనాడు అదిమివట్టుకోలేక చేతులు వదిలాడు. రిజనాడు తలక్రిందయింది. వ్యాపారస్తుడు బోల్ల బొక్కలా పడ్డాడు. రిజనాడు విరిగింది. రిజనాడు కూలబడ్డాడు. వ్యాపారస్తుడు తన దెప్పిలు చూచుకొని కన్నీరు పెట్టుకుంటున్నాడు. రిజనాడికి తన సంగతి వట్టలేదు. “అయ్యో, నా రిజనాడు” అని విలపిస్తున్నాడు — విరిగిన రిజనాడు తవుడుతూ!

వాళ్ళని చూస్తుంటే మూర్ఖులవలె ఉండిన దారిద్ర్యం భారతదేశానికి నష్టంకలిగిందని విలపిస్తున్నట్టు, కేంద్రీకరించిన రాజ్యం, తనకు ఇబ్బంది కలిగిందని కన్నీరు పెట్టుకుంటున్నట్టు అనిపించింది నాకు.

—○—